

beslutte, at betalingsinstitutvirksomheden skal udskilles i et særskilt selskab, jf. forslaget § 7, stk. 5.

Betalingstjenestedirektivets art. 7, stk. 2, fastslår, at medlemsstaten skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre gentagen anvendelse af elementer, som kan indgå i egenkapitalen, hvis betalingsinstituttet tilhører samme gruppe som et andet betalingsinstitut, kreditinstitut, investeringsselskab, porteføljemanagementselskab eller forsikringsselskab. Tilsvarende gælder, hvis et betalingsinstitut udfører forskellige typer virksomhed og udfører andet end betalingstjenester som anført i bilag 1. I overensstemmelse hermed foreslås det i forslaget § 13, stk. 3, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelse af kapitalkravet, hvor betalingsinstituttet indgår i en koncern. Der tænkes specielt på den situation, hvor et betalingsinstitut ejer et andet betalingsinstitut.

Der er ikke mulighed for at stille krav om yderligere kapital udover, hvad der fremgår af stk. 2 og 3.

Til § 14

Mens forslaget § 13 omhandler kravene til størrelsen af betalingsinstituttets løbende kapital (basiskapitalen), fastlægger forslaget §§ 14-17, hvordan basiskapitalen skal opgøres.

Det følger af betalingstjenestedirektivets art. 7, stk. 1, at betalingsinstituttets egenkapital opgøres efter art. 57-61, 63, 64 og 66 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut.

Dette skal fortolkes med baggrund i de særlige forhold, der gælder for disse institutter, set i sammenhæng med betalingstjenestedirektivets præambel, betragtning nr. 11, hvoraf det bl.a. fremgår, at betingelserne for at få meddelt og bevare en tilladelse som betalingsinstitut bør omfatte tilsyns krav, der står i et rimeligt forhold til de operationelle og finansielle risici, disse institutter løber i forbindelse med deres virksomhed. Her er det nødvendigt med en forsvarlig startkapitalordning i kombination med løbende kapital, der senere vil kunne videreudvikles på mere sofistikeret vis i takt med markedets behovene.

Det fremgår endvidere af betragtning nr. 11, at på grund af de store forskelligheder, der gør sig gældende inden for betalingstjenester, bør direktivet åbne mulighed for forskellige metoder i kombination med en vis skønsmargin i forbindelse med tilsyn for at sikre, at de samme risici behandles ens for alle udbydere af betalingstjenester.

Endelig fremgår det ligeledes af betragtning nr. 11, at kravene til betalingsinstitutterne bør tage hensyn til, at betalingsinstitutters virkefelt er mere specialiseret

og aktiviteterne mere begrænsede, hvilket medfører et snævrere risikoområde, der er nemmere at overvåge og kontrollere end de risici, der opstår i forbindelse med kreditinstitutters bredere virksomhed. Det bør for eksempel være forbudt for betalingsinstitutter at modtage indskud fra brugere, og de må kun anvende de midler, brugerne indbetaler, til udførelse af betalingstjenester.

Med baggrund heri er lovforslagets bestemmelser om opgørelse af basiskapital relativt enkle sammenlignet med de bestemmelser, der gælder for finansielle virksomheder i henhold til lov om finansiell virksomhed. Den forenkede beregningsmode skal ses i sammenhæng med Finanstilsynets mulighed for at regulere kravet til basiskapitalens størrelse i relation til de forskellige typer af betalingstjenester, som betalingsinstitutterne udbyder, og i forhold til det enkelte institut i øvrigt, jf. forslaget § 13, stk. 2.

Det skal særligt fremhæves, at der ikke er mulighed for at medregne årets løbende overskud, hybrid kernekapital og ansvarlig lånekapital i basiskapitalen, men at der på den anden side ikke er medtaget regler om fradrag for kapitalandele i finansielle virksomheder.

Stk. 1 fastsætter i oversigtsform, hvordan basiskapitalen er sammensat. Basiskapitalen er i henhold til stk. 1 den reducerede kernekapital, jf. forslaget § 16, tillagt den supplerende kapital, jf. forslaget § 17.

Det foreslåede stk. 2 fastslår, at ethvert beløb, der medregnes eller fradrages i basiskapitalen, skal være fratrukket enhver form for skat.

Til § 15

Forslagets § 15 definerer kernekapitalen for betalingsinstitutter.

Det følger af det foreslåede nr. 1, at betalingsinstitutter kan medregne indbetalt aktie-, anparts- eller andelskapital. En kapitalforhøjelse kan medregnes fra det tidspunkt, hvor der er sket indbetaling.

Ved overkurs ved emission, jf. det foreslåede nr. 2, forstås det beløb, som efter fradrag af omkostninger ved stiftelse eller kapitalforhøjelse er indbetalt som overkurs i forbindelse med tegning af aktier eller anparter.

Reserver i det foreslåede nr. 3 omfatter passivposterne lovpligtige reserver, vedtægtsmæssige reserver og øvrige reserver i overensstemmelse med årsregnskabslovens bestemmelser.

Det følger af det foreslåede nr. 4, at overført overskud eller underskud indgår i kernekapitalen. Overført overskud eller underskud skal forstås i overensstemmelse med passivposten overført overskud eller underskud i årsregnskabsloven. Årets resultat indgår i